

ворилъ съсь скромность и смиренность, безъ прѣувеличеніе, и безъ горчивы или безразсѣдны обвиненія. Това поведеніе на Лутера излѣзло още повече на-явѣ слѣдъ Вормскж-тж Діетж, когато той ся оставилъ да го крѣжтъ пріатели-тѣ му двѣ години въ Вартбургскж-тж кулж. За человекъ, съ таквжзь смѣлость и храбрость, като Лутера, трѣбва да е было твърдѣ несносно да гледа че го крѣжтъ въ безопасность, когато пріатели-тѣ му испытвали ужасы-тѣ на борбж-тж. Но той понеслъ това на гледъ бесчестіе, защото видѣлъ че, въ тогавашно-то движеніе на реформаторско-то дѣло, истина-та по-добрѣ бы ся ползувала съ по-тихы-тѣ старанія на съмысленницы-тѣ му отколкото съ неговы-тѣ по-рѣшителны усилія. За това, прѣзь всичко-то си по-сѣтне поприще, когато настоявалъ за върховенство-то на съвѣсть-тж, той никога не си позволилъ да стане, нито оставилъ послѣдователи-тѣ си да станжтъ, жертва на гордость-тж и тщеславіе-то. Съвѣсть-тж, и само съвѣсть-тж, той е поставялъ по-горѣ отъ челоѣческы законы; но когато нищо не ся касаяло до съвѣсть-тж, той и послѣдователи-тѣ му трѣбвало да бжджтъ смиренни и послушливи на законъ-тѣ граждани както другы-тѣ. По тжзи причинж,